

OM POLEMIKEN

Polemiken är en tidning för nationalekonomer, statsvetare och Pol.Kand.-studenter vid Linköpings Universitet som ges ut av FLiNS. FLiNS verksamhet är ideell och partipolitiskt-, fackligt- och religiöst obunden. Alla skribenter ansvarar för sina egna personliga åsikter. Det yttersta ansvaret ligger dock på chefredaktören, eventuella kommentarer skickas därför till chefredaktören för vidarebefodran.

INNEHÅLLSFÖRTECKING

- 3 - REDAKTÖRENS HÖRNA
- 4 - SPALT ORDFÖRANDE
- 5 - SPALT CHEF FBI
- 6 - POL.AR
- 9 - ATT ÖVERLEVA EN FESTERIST
- 10 - BEKÄNNELSER
- 14 - UTBILDNINGSBEVAKAREN
- 16 - LEDARKRÖNIKA
- 19 - UF LINKÖPING
- 20 - FUBBISAR DRICKER
- 22 - SPALT ALSANDER

SKRIBENTER:

ANTON ALSANDER
GUSTAV KLOCKBY
ERIK ARFVIDSSON
JAKOB HOLMIN FRIDELL
EMIL ASKESTAD
VERONICA GÖTHERSTRÖM
JOHAN SUNDQVIST
ARIA NAKHAEI

FOTO:

JAKOB HOLMIN FRIDELL
EMIL ASKESTAD
(PRIVATA)

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

JAKOB HOLMIN FRIDELL
POLEMIKREDAKTOR@FLiNS.ORG

DESIGN OCH FRAMSIDA:

MARTIN HJERS
JAKOB HOLMIN FRIDELL

ÜBERTACK TILL:

MARTIN HJERS FÖR TÅLAMOD
OCH KREATIVITET

REDAKTÖRENS HÖRNA

Bästa Polemikredaktör. Jag skriver till dig med en enkel önskan. Jag vill att vi byter plats och uppdrag. Kom igen. Vi bara gör det. Du är tjugofyra och tyvärr, du har bara en liten gnista kvar.

Det är många saker som skiljer oss åt. Du går i pol.kand-tvåan, jag går (med stor sannolikhet) i Pol. Kand.-ettan. Du är lång och skäggig, jag är (med stor sannolikhet) inte det. Men det finns vissa saker som kopplar oss samman. Vi båda läser (med stor sannolikhet) pol. kand. och vi vill båda att polemiken och FLiNS ska fortsätta utvecklas. Därför blev jag förvånad när jag slog upp detta nummer av polemiken och fick känslan att, av en eld, finns nu endast gnistan kvar.

Du kanske skulle säga *upplevelsen av polemikens innehåll kan ju vara väldigt personlig*. Visserligen, men kan det vara så att tidigare polemikredaktörer uppfattat att de varit ifrågasatta och känt att de inte levt upp till de mål de satt för sig själva. Jag vet inte, herr polemikredaktör, om detta är fallet för dig, men det tål att tänkas på. Du har gjort ett gott arbete, kämpat hårt när tiden varit knapp och levererat när du själv inte trodde det. Jag kan dock inte sluta tänka på att tiden kanske är inne. Jag vet att det är ett hårt arbete som skulle vänta för mig och att varje polemikredaktör är livrädd för att den-

nas förlorade eld skall släckas för tidigt för nästkommande redaktör. *När man är polemikredaktör så måste man alltid vara tusen gånger bättre än alla andra för att inte lämnas utanför*, eller vad är det ni brukar säga?

Vi kan dock lova dig att vi är redo. Vi är unga, fulla med idéer och hungriga på att ta efter där du och de andra lämnat kvar. Jag skriver "vi" för vi är en del av denna helhet, detta FLiNS, detta vi.

Tack för din tid. Du kan gå nu.

Jakob Holmin Fridell
Chefredaktör Polemiken

SPALT ORDFÖRANDE

Kära läsare, detta blir min sista spalt iklädd rollen som ordförande för FLiNS. Självklart känns det lite vemodigt att yppa de orden men det är samtidigt något jag varit inställd på under en längre tid. Inte för att jag inte skulle kunna sökt om förtroendeposten, men ett år på ordförandeposten – det var mitt mål och min ambition. Nu är det dags för ett nytt kapitel i livet. För sektionen innebär det att nya förtroendevalda står inför dörren att ta över styrelsearbetet och ett nytt glädjespridande FBI som snart skall komma att tillträda. Frågan alla ställer sig är ju självklart vad detta kommer innebära för FLiNS?

Jag hoppas och tror stenhårt på att det kommer medföra många positiva effekter för sektionen. Det är alltid bra med lite nya friska vindar där möjligheterna att påverka och utveckla kan kännas obegränsade. Ett stort ansvar faller dock på oss gamla rävar; styrelsen och FBI 12/13 - att se till att de nya får en bra övergångsperiod och hittar en gyllene medelväg mellan vad som är realistiskt respektive utopiskt att utföra.

Kan låta lite stift att uttrycka sig så, personligen förespråkar jag alltid en hög ambitionsnivå i det man företar sig i, viktigt i sammanhanget FLiNS är att man inte glömmet bort varför man

i grunden är här på Linköpings universitet – för universitetsstudier. För att få ihop alla bitar kan planering och förtänksamhet vara något att tänka på.

Med det sagt vill jag önska alla nya engagerade i FLiNS ett stort lycka till! Det här är början på en ny spännande resa där ni kommer växa otroligt mycket med den uppgift ni ansvarar för och där ni får möjligheten att tillhöra en fantastisk lagsammansättning. Se till att sprida glädje, motivera och engagera alla som tillhör sektionen!

Avslutningsvis måste jag givetvis passa på att tacka och lovorda alla som aktivt varit med och bearbetat verksamhetsåret 12/13. Styrelsen, FBI, AU 12/13 – ni rockar fett!

Det har varit väldigt lärorikt och inspirerande att ha fått arbeta med er på det ideella planet.

Tillsammans har vi, med i många beundransvärda insatser, lyft sektionen till nya höjder!

Gustav Klockby
Ordförande FLiNS 12/13

SPALT CHEF FBI

Gång på gång har jag i denna spalt konstaterat att klockan går som en elvisp, så även denna gång. Året som festerist har bitvis varit hektiskt men väldigt stimulerande och hemskt roligt. Vi har fått anordna diverse arrangemang som alla till vår lättnad har blivit lyckade. Tillsammans med Läx och SM arrangerade vi SunTrip 2013 som bestod i en stor kravall och ett stort eftersläpp och det verkade som alla gäster hade det festligt! Stort tack till Läx och SM för ett gott samarbete!

Nu återstår endast en vårsittning och SOF för vår del och FuBbIsarna planerar sin festeristfest. Summa summarum har snart festeriståret passerat och vi lämnar med varm hand över till FuBbIsarna och hoppas att de skall utveckla FBI's verksamhet ytterligare. Vi i FBI 12/13 kommer att bli pateter och traditionsenligt hävda att det var bättre förr!

Nu när allt snart är över känns det som målgång efter vasaloppet, en blandning av tomhet och lättnad över att ha nått målet. En tid av reflektion och rekreation uppstår för att sedan sätta upp nya mål att sträva efter!

Tack för detta år!
Erik Arfvidsson
Chef FBI 12/13

POL.AR

Den 28e februari, efter många månaders förberedelser, arrangerade FLiNS i sin årliga arbetsmarknadsdag: Pol.Ar.

Ett stort fokus låg detta år på att få ett stort utbud av föreläsare, alla med samma bakgrund som Pol. kandare på LiU, men med stor bredd inom yrkeslivet. Utredare, opinionsanalytiker, VD och rådgivare var några av de yrkesämbetena som hade anlänt till A-huset denna kyliga vinterdag. Som alltid är det med stort intresse vi simpla, oformade studenter får ta del av de historier och erfarenheter som föreläsarna har att dela med sig utav.

Även om antalet åhörare inte fyllde ut det stora val av sittplatser som föreläsningssal A2 hade till förfogande, så tror jag vi var många som blev inspirerade till det stora antalet möjligheter som finns för oss pol.kandare. Mitt personliga ifrågasättande - om pol.kand. verkligen är något för mig - sätts snabbt åt sidan då detta läggs ut framför mina fötter.

Föreläsningar i all ära men hen måste ju få äta också! FLiNS satte i år ribban högt då beslutet togs att slopa den mediokra baguetten och istället fläska på med smörgåstårter. Responsen var mycket positiv och till detta serverades det antingen päron- eller äppelcidrer,

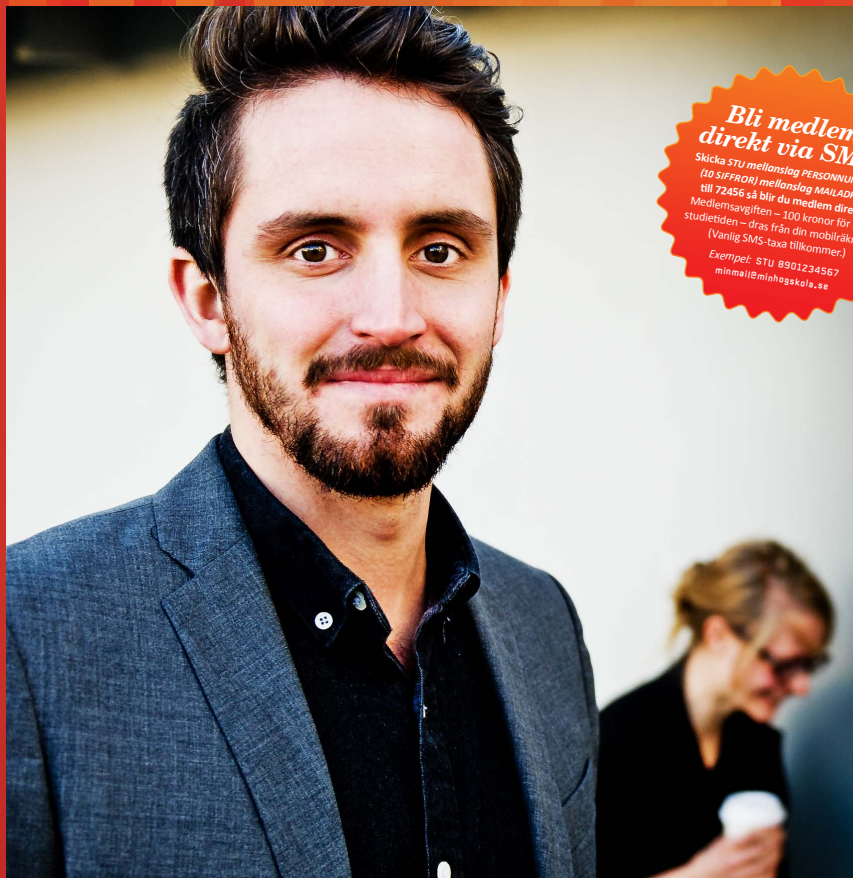

valfrihet skapar lycka och inget annat. Utanför A2 fanns det även möjlighet, kanske medan smaskandes på sin smörgåstårta, att samtala med det stora antal utställare som fanns till förfogande. Information om framtida stipendier, uppskattad metabolisk ålder och ta del av ett stort utbud godis; är att skrapa på ytan av de resurser som fanns tillgängliga.

När dagen slutligen led mot sitt slut var FLiNS, programansvarige Peter och förhoppningsvis många andra; mycket nöjda med dagens utfall. En kopp kaffe fick avsluta en kjäpig dag och polemiken passar på att tacka vice-ordförande Oskar Mårtensson för ett gott arbete innan och under denna dag.

Skribent
Jakob Holmin Fridell

**Bli medlem
direkt via SMS!**

Skicka STU mellanslag PERSONNUMMER
till 72456 (10 SIFFROR) mellanslag MAILADRESS
till 72456 så blir du medlem direkt.
Medlemsavgiften – 100 kronor för hela
studietiden – dras från din mobilräkning.
(Vanlig SMS-taxa tillkommer.)

Exempel: STU 8901234567
minmail@eminhogskola.se

Rätt fack direkt

Akademikerförbundet SSR bygger en bro mellan dina studier och ditt yrkesliv. Vår karriärservice hjälper dig att få drömjobbet. Vi ger råd och stöd i frågor om jobb och arbetsmarknad. I medlemskapet ingår också flera riktigt bra förmåner.

Gå med i rätt fack direkt. Det kostar bara en hundring för hela studietiden.

ATT ÖVERLEVA EN FESTERIST

När man nämner att man bor med en festerist så får man alltid frågan, hur överlever du? En fråga jag ställt mig själv många gånger och allvarligt talat så vet jag fortfarande inte efter nästan ett år hur jag ska besvara denna fråga för att göra den mest rättvis. Så hur är det egentligen att dela lägenhet med en festerist, är det verkligen så graciöst som det låter?

Jag kan inte finna något lämpligare sätt att förklara detta liv på än att berätta ett par historier om vad som kan ske när man har att göra med en festerist. Festerister gillar som alla vet att dricka alkohol, detta gör de så ofta de kan. Detta alkoholintag brukar allt som oftast leda till att de gör konstiga saker, som att bland annat väcka dig klockan 05.00 för då är det dags för efterfest. Detta trots att du själv försökt vara bror duktig och istället för att intaga alkohol har försökt studera och förstå dig på Laspeyreindexet. Du har egentligen inget val, det är bara att stiga upp och köra. Trots att det är en tisdag och du kommer vakna upp vid klockan 5 på eftermiddagen och känna dig som roadkill.

Speciellt får du passa dig när årets första snö kommer, detta gör festeristen galen av upphetsning. Du kommer, troligtvis mitt i natten, bli hämtad och utburen ut i snön.

Att du då bara har underkläder på dig är inga problem för festeristen. Om inte detta sker så kan du istället vara säker på att du kommer få ett stort lass snö dumpat över dig när du ligger och sover i godan ro. Eller så drar du turlotten och får lite av båda delarna.

Som sagt livet med en festerist är ett äventyr. Det vill säga när denne inte sover, vilar eller filosoferar över sömn så sker det rätt roliga saker. Då talar jag inte bara om allt fulvin som denne producerar som man får ta del och njuta av utan också ett och annat skratt åt dråpliga situationer som uppstår. Det är lite som att ha en hundvalp. En liten överenergisk varelse som besitter krafter så som dålig kordination, vilshenhet och ett konstant behov av husses- och mattes bekräftelse.

Precis som med en hundvalp kan man i slutet av dagen inte annat än att bara älska dem. Man vill bara hålla om dem, klappa dem på huvudet och säga ”duktig festerist”.

Skribent
El Skirto

EN ORDFÖRANDES BEKÄNNELSER

Senaste tiden har för min del mest handlat om Taylors ränteregler, 3-ekvationsmodeller och andra makroekonomiska delikatesser, så när självaste Polemikredaktör Jakob Fridell frågade mig om jag kunde bidra till ännu ett storslaget nummer av polemiken tvekade jag inte en sekund. Ett sista avtryck i den heliga FLiNS-skriften – självklart!

Med tanke på att Jakob haft ett tema som genomsyrat årets alla polemiknummer – nostalgi - så kändes det högst lämpligt att fortsätta i den linjen. Vad kan väl då vara mer lämpligt än att dra tillbaka tiden ett år, det vill säga till FLiNS årsmöte 11/12?

Det var en minnesvärd afton där vi i styrelsen 12/13 tog över taktpinnen från det förra gänget. Lyckan var total, ett personligt delmål uppnått och vips var det dags att ta ansvar för det förtroende man klubbats igenom på årsmötet. Ens föregångare, tillika förebilder på campus tillsammans med alla hängivna medlemmar, ville man minst sagt inte svika.

Med dunder och brak drog vi således igång sektionsarbetet vilket skulle visa sig bli en väldigt kul, intressant och lärorik erfarenhet. Ideellt arbete hade jag sysslat lite med tidigare, men inte i en lika utsatt roll som ordförande och

inte under samma förutsättningar – minst ett års hängivet engagemang – ”hur hamnade jag här och hur ska detta gå?” frågade jag mig ett par tre gånger i början.

Men så börjar man ”gneta och beta” och bli lite varm i kläderna och där rutinen kommer för varje framträdande och prestation. Skulle jag lyfta några punkter som jag är väldigt belåten med, utifrån vad vi inom sektionen har åstadkommit under verksamhetsåret 12/13, så är det; tänka utanför boxen och det ökade medlemsantalet.

Att tänka utanför boxen var ett hett tips vi mottogs från det äldre gardet i och med vår överlämningsperiod. FLiNS har, som ideell förening, en ganska klanderfri grundstomme rent organisatoriskt. Men, i samband med en väldigt intressant sektionsworkshop vi hade med övriga sektioner under StuFF förra våren, fick vi väldigt många intressant inputs.

En hel del kände vi att vi kunde, eller skulle vilja, implementera i FLiNS. Bland annat föddes idén om Aktivitetsutskottet, (AU)! Att AU nu inte har alltför fasta strukturer idag ser jag inte som något misslyckande på något sätt, snarare är jag väldigt glad över att vi var handlingskraftiga och försökte skapa något nytt.

Ska jag sia lite om framtiden så tror jag absolut att ett och ett annat utskott kommer komma till i FLiNS. Det är ett ypperligt sätt att fördela arbetsuppgifter på, involvera och engagera mer studenter och i en förlängning få organisationen att växa.

Det ökade medlemsantalet (från 74 till 116 personer) tror jag i mångt och mycket har berott på en övergripande ambition om att försöka få med frikursare och mastersstudenter samt en hårdare och tydligare linje om att FLiNS-medlemskap ska premieras.

Det är viktigt att inse att FLiNS är till för alla dess intresseämnen och att hela tiden aktivt arbeta vidare med integreringen av frikursare och mastersstudenter. Det har varit en stor utmaning för oss att försöka få in just nämnda, av viss tradition och bekvämlighet utgör Pol.Kand-studenter den största medlemsbasen. Men med lite överlämnande tips och trix till nästa gång samt deras erfarenheter och innovationskraft känner jag mig trygg i att integrationsprocessen fortgår och utvecklas.

Att FLiNS-medlemskapet ska löna sig tror jag alla som varit med under året kan vittna om; I samverkan med kåren StuFF sjönk kostnaden för medlemskap i år, alla FLiNS-aktiviteter under året har subventionerats i medlemmarnas favör, vidare inleddes samarbeten med nattklubben Sliver

och gymkedjan Actic med mera. För övrigt tycker jag att StuFF, i och med avskaffandet av kårobligatorium, har gjort ett bra arbete med att hitta nya mervärden för dess medlemmar – som i en förlängning blir förmåner för FLiNS medlemmar.

Det är med en skräckblandad förtjusning som jag inser att tiden än en gång har gått som elvisps – som den gode Erik Arfvidsson skulle ha sagt. Ett verksamhetsår som sektionsaktiv gick i ungefär 110 km/h, likaså studierna och allt annat runtomkring. Eller!? Nja, inte alltid! Ett helt år, kom igen!

Ett år är egentligen en väldigt lång tid där man ställs inför många knepiga utmaningar, motivationen går upp och ner likt solen och månen och ibland kan man ställa sig frågan – ”Hur sjutton ska jag få ihop det här?” – Be cool, det löser sig, åtminstone förr eller senare!

Vissa perioder får man helt enkelt inse att allt som Platon hävde ur sig kanske inte fastnar som det borde. Omständigheter runtomkring har enorm inverkan på ens olika prestationer, ibland kan utfallet bli i en omtenta; ordet som kan få vilken student som helst att kallsvettas floder, been there done that! Anders Güettler - det är faktiskt inte så farligt som man kan tro, du kanske borde prova någon gång!

Till sist vill jag återigen passa på att tacka för ett sjukt intressant verksamhetsår. Jag har alltid brunnit för olika lagsammansättningar och FLiNS har varit ett väldigt härligt lag att tillhöra. Jag är övertygad om att nya styrelsen, FBI och möjligtvis fler engagerade inom sektionen kommer göra ett strålande jobb i att förvalta sektionen ta den mot ännu högre höjder! Nu går jag i FLiNS-pension!

Mvh Gustav Klockby
Ordförande FLiNS 12/13

Två fina bilder från Gustavs verksamhetsår

ACTIC[®]
Träning som ger resultat

STUDENTRABATT PÅ ACTIC

Vill du hitta formen, springa ett lopp eller kanske bara bli starkare, piggare och gladare?

Oavsett vilka mål du har för din träning gör vi det lättare att nå dem.

Det här ingår i ditt medlemskap när du börjar hos Actic:

- **Träning med instruktör** som visar hur du tränar effektivt och säkert.
- **Personligt utformat träningsprogram** som är lätt att följa och som garanterat ger resultat.
- **Löpande uppföljning** och nytt program när det är dags att lyfta träningen till en ny nivå.

Hos oss är det enkelt att komma igång och vi som jobbar här delar gärna med oss av tips och inspiration.

Kom in så visar vi hur vi kan hjälpa dig att nå dina mål.

Har du ICA-kort?

Använd detta så får du ytterligare 10 % rabatt på ovan priser + att vi bjuder på medlemsavgiften!
Giltigt till 31/12 2012.

Teckna medlemskap redan idag!

Maxkort Östergötland
Gäller på alla våra anläggningar i Linköping, Norrköping och Motala

329:- /mån

Löpande autogiro i 12 mån.
Medlemsavgift tillkommer.

Tornetkortet
Gäller endast vår anläggning på Tornby i Linköping

249:- /mån

Löpande autogiro i 12 mån.
Medlemsavgift tillkommer

Styrketräning

Konditionsträning

Simning

Gruppträning

Lifestyle by Actic/PT

Actic Linköping City · Storgatan 24 · 013-31 12 02 · Actic Linköping City 2 · Storgatan 7 · 013-37 77 20
Actic Linköping Tornet · Tornbyvägen 1 · 013-461 02 30 · Actic Norrköping · Dalsgatan 7 · 011-10 02 02
Actic Motala City · Prästgatan 4 · 014-15 48 00 · Actic Motala Simhall · Östermalmsgatan 40 · 014-123 54 55
actic.se · facebook.com/acticsverige

UTBILDNINGSBEVAKAREN LÄTTAR PÅ HJÄRTAT

Mitt år som utbildningsbevakare lider mot sitt slut och det är snart dags för min efterträdare att ta över. Innan dess tänkte jag säga några ord om vad som försegår kring vår utbildning och hur du som student kan påverka din egen utbildning och studietid på Liu.

Engagera dig och påverka utbildningen.

Bara genom att fylla i KURT (den elektroniska kursutvärderingen) kan du påverka delkursers utformande. Tyvärr brukar svarsfrekvensen vara som högst under de första kurserna i åk.1 då man är ny student. Resterande kurser brukar ha en svarsfrekvens mellan 35-45% av antalet anmälda på kursen, vilket givetvis gör det svårt att generalisera de insamlade åsikterna. Kanske är det så att man tycker att dessa utvärderingar är ”jobbiga” att fylla i och att de inte ger så mycket tillbaka.

På något sätt blir det en ond spiral då svarsfrekvensen faller för att studenterna inte känner sig motiverade att fylla i KURT vilket sedan leder till att de som håller i kursen knappt får någon feedback på sin undervisning. Nu vet jag förstås att KURT håller på att göras om och få ett nytt utseende och jag hoppas på att förändringen kommer ge utslag i svarsfrekvensen.

Under de muntliga utvärderingar som görs på de flesta kurser på Pol.Kand programmet finns det ytterligare en möjlighet för studenterna att påverka de kurser som ges. På mötena träffas studenter, kursansvarig, programansvarig, studievägledare, övriga föreläsare samt utbildningsbevakare för att diskutera kursens innehåll och upplägg. Skulle du vara speciellt intresserad av att sitta med på någon muntlig kursutvärdering är det bara att ta kontakt med utbildningsbevakaren.

Jag vill även passa på att informera om de många råd, nämnder och styrelser vid Linköpings Universitet som söker studentrepresentanter. Du kan till exempel sitta med i internationaliseringsnämnden och påverka hur mycket meritpoäng olika ideella engagemang vid LiU ska ge vid sökande till utlandsstudier. Nya representanter värvas för varje nytt läsår och populära platser som till institutionsstyrelserna försvinner väldigt snabbt. En komplett lista över de platser som går att söka finns på Stuffs hemsida, där finns även information om hur du går tillväga.

Nu knyter vi kontakt med arbetsmarknaden!

Pol.Kand och masterutbildningarna för statsvetenskap och nationalekonomi har nu bildat ett gemensamt programråd vilket ska kompletteras med en så kallad referensgrupp. I referensgruppen ska studenter från vår utbildning tillsammans med representanter för lärare, forskningsledare i berörda ämnen samt representanter från relevant arbetsmarknad att medverka.

De tillfrågade representanterna från arbetsmarknaden kommer såväl från den privata sektorn som den offentliga vilket avspeglar den breda arbetsmarknad som väntar oss studenter efter färdig utbildning. Referensgruppen är tänkt att tillföra perspektiv från arbetsmarknaden om behov, utsikter och strategiska synpunkter på utbildningarna. Ett kunskapsutbytande mellan universitet och arbetsliv helt enkelt. För vad efterfrågar egentligen arbetsmarknaden för kunskaper och hur lever vi upp till dessa förväntningar? Gruppen kommer träffas årligen i november och i samband med det kommer representanterna från arbetsmarknaden träffa studenter och diskutera möjligheter och behov som finns på arbetsmarknaden.

Kåren vs. Sektion

Mellan sektionerna och Kåren finns det ett tätt samarbete. StUFF och FLiNS har flera avtal mellan varandra, bland annat avtal som rör hur utbildningsbevakningen ska genomföras. Det finns tydliga mål att nå upp till och som påverkar hur mycket ersättning sektionen får.

Kraven som ställs kan ibland verka orimliga och svåra att nå upp till. Trots detta har FLiNS lyckats bra, men kanske borde dessa avtal skrivas mer i samråd med sektionerna. Målen skulle då kunna anpassas efter varje sektionens behov. Idag känns det som att avtalen redan är färdigutformade när det når berörda i sektionen vilket gör det svårare att påverka innehållet.

Nästa år kommer StUFF dock få en ny post som enbart kommer jobba mot sektionerna vilket är ett steg i rätt riktning. Att skapa starkare och mer ömsesidiga band mellan sektion och kår är nog att föredra i framtiden.

Skribent
Veronica Götherström

LEDARKRÖNIKA

Det finns en dag om året som jag verkligen ser fram emot. Det är 00:15 den 1 januari, det vill säga exakt 15 minuter efter att jag har öppnat upp champagnen, skrikit Gott nytt år och skickat mitt trogna Gott nytt år-SMS till min mor. Efter denna process så har jag en årlig tradition att för mina vänner ge dem en sludrig årskrönika. Jag älskar det. Mina vänner hatar det.

Dom ogillar det för att jag är något förvirrad när jag försöker hålla en nyårskrönika för dem, det kan bero på att jag är väldigt oförberedd eller att mitt tal är skrivet på toalettpapper i all hast skrivet med läppstift. Det kan bero på att jag betonar helt fel ord i meningarna, att jag inte kan uttala orden korrekt och alltid avslutar med att brista ut i gråt. Hela årskrönikan rent informativt är alltid likadan. Ett tal om hur gammal jag blir, hur jag ska se till att bibehålla världsfreden och hur jag detta år ska försöka bli av min rädsla för ballonger.

Så när jag fick förfrågan av Polemikredaktionen att summera mina tre år på Pol.kand programmet så ser jag givetvis detta som en chans att ge en årskrönika, fast för TRE år! Det kommer bli tre gånger så roligt. För mig i alla fall.

Nollan/Ettan

Jag vill inleda denna årskrönika genom att börja vid tidens begynnelse. Jag vill nämligen berätta för er mina första dagar i Linköpings universitet som en riktig freshman som en nolla. Det var en solig fredag i augusti och jag hade precis flyttat in allt i min lägenhet. Jag beslöt mig att cykla upp till Campus för att se hur skolan, man ska tillbringa sina tre år på, egentligen såg ut. Jag möttes av berusade studenter i löjliga clownliknande overaller som kastade Smålands öl på varandra nere vid McDonalds.

Ganska suspekt för en utomstående, men efter tre år här så känns det ren vardag. Jag cyklade därefter uppför märkesbacken och möttes av en grotesk syn. Jag såg att parkeringen vid A-huset var full av öl-tält och Litheblås som försökte spela och dansa. Jag möttes även av en syn av en kö... En gigantisk kö! En kö utan ände.

Det var alla studenter som troget köade inför München Hoben. När jag reflekterar tillbaka till detta nu så kan jag inte sluta att le. Att man som student tillbringade timmar i en lång och varm kö för att komma in till ett begränsat område för att, om man hade tur, lyssna på Röda armens gosskör och sen avsluta hela spektaklet med band man aldrig har hört talas om.

Just detta är mina första intryck för LiU. Och det har alltid varit lite fascinerande för mig att man orkar stå i en oändligt lång kö, full som ett svin, i en svettig overall som stinker gammal öl och skam; för att komma in till ännu en fest. För en utomstående är detta ganska ologiskt, men för studenter är detta vardag.

Det är charmigt. Det är Linköpings universitets lortiga men ack så charmiga framsida. När skolan väl började så möttes man av Peters obligatoriska fuskföreläsning som fick mig att tänka över ifall jag är enormt dum i huvudet eller ifall jag ska byta ämne nästa dag. Det gav mig en mini-hjärtinfarkt. Denna fuskföreläsning brukar jag alltid ha i bakhuvudet när jag börjar en ny kurs och jag inte har en blekaste aning om vad föreläsaren pratar om.

Då hoppas jag innerst inne att hen ska slänga av sig attityden och säga: Neej, men studenter. Så var det ju inte! Fuskföreläsning! Nu kör vi enkelt istället. De 60 högskolepoängen som årkurs ett erbjöd var en enkel match att inkassera. Man hade helt enkelt tid över för.... Torsdagskröken, Fredagspuben, HG, NH, Kravall, Flamman, Jazzkväll, Quizfrågesport, Fulvinshäv, SOF, Suntrip och diverse festligheter. Livet var en fest kort och koncist. Jag njöt, jag blev en äkta student. Föga anade jag vad som skulle komma...

Tvåan

Efter att ha tillbringat ett år på LiU så blir man världsvan tänkte jag. Man visste var det billigaste kaffet existerade, vilka ställen man fick garanterat WIFI till sin dator, man visste varför man hatade G-huset och hade en ljuvlig kärlek till tentatanterna. Men förändringens vindar blåste. Helt plötsligt var det en helt annan jargong i korridorerna. Från att hoppat runt på en sommaräng tillsammans med Stampe och Blomman så sköt jägaren ner allt det roliga som fanns i ens väg.

Dem obligatoriska seminarierna var faktiskt obligatoriska. Helt plötsligt behöver jag faktiskt förstå vad som stod i böckerna och det värsta av allt, lärarna krävde att jag skulle förstå det jag höll på med. Jag kunde inte komma till tentamenstillfället och freestyla fram ett G med ordbajs och glada leenden som kunde charma lärarna. Det krävdes att jag satt i skolan och faktiskt tog tillvara dessa åtta timmar som jag har lovat universitetet och CSN för att producera nytta.

Jag kände mig som ett boskapsdjur. Jag kunde inte längre springa fritt på en äng utan universitet försökte tygla mig. Jag kände den osynliga snaran långsamt dras åt min hals. Jag föll ner i djupet. Jag föll ner i avgrunden. Min äng var inte längre ett hav av grönt gräs och ljuvliga blommor.

Min äng blev istället utbytt till ett fångelse av kaffefläckar, stenciler, lektioner och föreläsningsunderlag som aldrig var ihopstående.

Likt en välkänd man från Nazareth så återuppstod jag på tredje dagen. Jag var stark och redo för att möta nationalekonomi och statistik.

Med ny studieteknik, mindre fester och ambitionen att klara av alla kurser så blev resan mer ambitiös och seriös.

Detta är en tuff period för en i ens studentliv, men väldigt nyttig. Det var detta år jag lärde mig att studera. Det var detta år jag lärde mig allra mest.

Trean

Årskurs tre började som en ljuv symfoni som efter bruset på en vinylskiva spelas på högsta volymen. En student med rätt studieteknik och utvilad efter en lång sommar, fick äntligen den eminenta chansen att besöka ölens hemland Tjeckien. Jag fick träffa nytt folk.

Jag fick träffa människor. Jag kände nyvind i seglen, jag var återigen fri att springa på mitt fält. Vad som förut kändes som en osynlig snara känns nu som en tygel som styrde mig i rätt riktning. Det var otroligt matnyttigt att träffa studenter från hela vida världen. Jag växte som individ genom att höra deras historia för att sedan jämföra den med min egna. Jag lärde mig att uppskatta det lilla i livet. Men ingenting

varade för evigt. När jag väl kom tillbaka så var allt som jag mindes det fast ändå väldigt annorlunda. Jag kände en ny nyans av ölens beska, såg skönheten i en svart kopp kaffe och kunde njuta av livets bravader. Jag insåg att det som hade förändrats, det var jag.

Som ni nu har förstått så har dessa tre år gett mig väldigt mycket. Jag älskar studentlivet och har en bättre förståelse för världens alla mysterier. Jag önskar er all lycka till i framtiden och glöm inte bort att njuta av en öl då och då för att lugna ner er under tenta-p.

Skribent
Emil Askestad

UF LINKÖPING - KONVENT 2013

Trumvirvel... Mina damer, her-
rar, hen:ar och andra odefinierade
subjekt, låt mig få presentera
årtiondets UF aktivitet, Utrikes-
politiska konventet 2013!!!!

Allt började april 2012, Sverige,
Lunds Universitet och Konvent
2012. Värdföreningen i Lund höll
sista delen i deras Konventpro-
gram, forumdagen. Här skulle ett
nytt konvent planeras och ett nytt
tema diskuteras. Medan alla andra
föreningar diskuterade diverse
ämnen och politiska frågor (VÄL-
DIGT mainstream), så tänkte UF
Linköping bara sitta och lyssna.

Kanske kunde vi bidra till diskus-
sionen med ett enkelt leende eller
bara slänga in något så kontro-
versiellt som veg. Mackor på en
köttföreläsning. Men så plötsligt
räckte vår dåvarande Vice Ord-
förande (Makan) upp handen och
sa "what about Science and Poli-
tics?" ...alla blev tysta, en öken-
buske flög förbi i bakgrunden, alla
lokalföreningar tittade försiktigt
på varandra och när tystnaden inte
längre kunde hålla sig, så utbrast
ett jubel ("oooooooooooooh").

UF Linköping blev en föreningen
att frukta, NU skapade vi plats
på UF kartan och vi BLEV, vi
FANNS!! Men detta betydde inte
bara prestige, inte endast makt,
utan även ett helt år av evene-
mangsarbete. Projektgrupp ska-

pades, bidrag söktes och föreläsare
kontaktades.

Idag med mindre än en månad
kvar till konventet marknadsför vi
årets evenemang för alla med in-
tresse för politik. Temat är Science
and Politics, hur och på vilket
sätt diskuteras vetenskapen och
forskning på den politiska arenan,
vilka frågor är kontroversiella och
vilka bör diskuteras mer?

Konventet i sin helhet kommer
erbjuda föreläsningar, workshops,
forumdag och sittning! På hem-
sidan kan man anmäla intresse och
köpa helgbiljett och sittning. Kon-
ventet kommer besökas av alla
studenter med lika intresse från
alla städer. Det går inte att missa!

För alla som bor och pluggar i
Linköping kostar en helg biljett 80
kr och sittningen på lördagkväll
kostar 300 kr,
HELT FANTABULÄSS!!!!

C u there!!
Vice Ordförande
UF Linköping

BILDER PÅ FUBBISAR SOM DRICKER

SPALT ALSANDER

“Since individuals own their powers, they also own whatever comes from the exercise of those powers...”

Citatet ovan är hämtat från boken och tillika kurslitteraturen till Politisk teori 2; Contemporary political philosophy av Will Kymlicka. Och det är i kölvattnet av denna av Robert Nozick elegant utformade självägandepincip som jag ämnar ägna mitt sista bidrag till Polemiken. Mycket kan sägas om Nozick och den libertarianism som han representerar men det är någonting i formuleringen ovan som tilltalar det sunda förnuftet och som åberopar våra intuitiva föreställningar om vad som är schysst och rätt. Om detta torde ju de flesta vara överens, håller du med? Om inte så gör du det snart min vän.

Någon gång under den sena tisdagskvällen den tolfte i tredje ställer sig Anton Alsander i sitt kök på Lasarettgatan 32 i Linköping för att laga mat. Han har på förhand tinat ett par kycklingfiléer och ser fram emot att få lägga ned lite extra tid på maten just denna gråtunga kväll. Mitt under brinnande tenta-p är en välsmakande kycklingpasta mer än befogad tänker han sig och ger sig i kast med projektet.

Han hackar och han skär, steker och kryddar. Omsorgsfullt kokar han sin pasta och med entusiasm tar han hand om all disk när maten väl står klar. Vad är väl ett knippe hårt och tröttsamt hushållsarbete i relation till en alldeles fantastisk matlåda? Ingenting. Anton ler förnöjt och känner en inre tillfredsställelse.

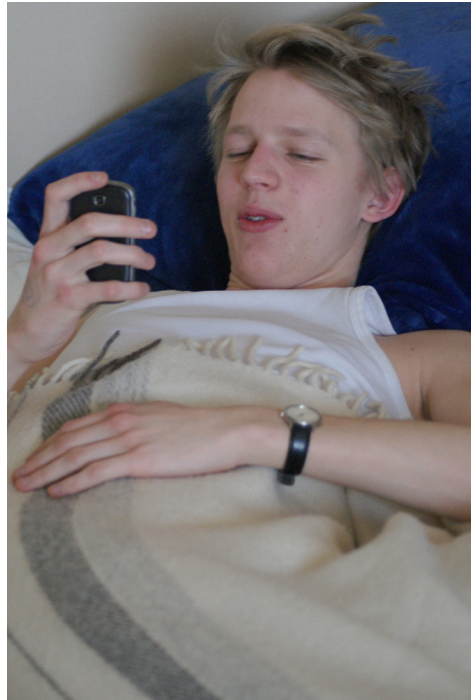
Dagen därpå, dagen före dopparedagen, dagen före tenta, cyklar han till universitetet med en sällsam friskhet i sitt bröst och ett leende på läpparna. Han har ju en så pass fantastisk matlåda med sig! Anton väljer vidare att ställa denna kulinariska njutning till skapelse i ett av de två kylskåp som står placerade i mikrorummen i D-huset. Saken är den att han ätit en rejäl frukost och att han tänker sig att han inte ska bli hungrig på ett bra tag.

Någon gång under eftermiddagen blir Anton emellertid hungrig, det kurrar och det suger i magen. Filosofistudierna kapitulerar till förmån för närmast erotiska bilder av den mat som han snart skall få förtära. Denna av honom SJÄLV hårt förvärvade delikatess som ligger där i kylskåpet och väntar på HONOM och ingen annan. Snart lämnar han sina böcker och stora tankar och beger sig mot det mikrorum och det kylskåp i vilket matlådan vilar.

Minuten senare är katastrofen ett faktum. Anton står darrande och tom, kränkt och hungrig framför kylskåpet. Med tårsprängd blick tvingas han konstatera att matlådan är försvunnen. Att den är borta! Att något han alldeles själv, genom en beundransvärd kombination av möda, mod och styrka, har skapat med sina bara händer och talang nu stulits ifrån honom. Förtärts av någon annan. Tjuvats av en ledlös och feg och småaktig liten...

Nå? Vad säger du? Till historien hör att resten av Antons dag och kväll definierades av en bottenlös sorg och förtvivlan. Desillusionerad cyklade jag hem och lade mig i fosterställning och stirrade mig igenom vad som fanns kvar av dygnet, förskräckt, rädd och hungrig...

Läs nu citatet av Robert Nozick en gång till.

*Tack för mig Polemiken,
Anton Alsander*

